

Sp. zn.: IS/15/2017 - 94

IČS: 1017200109

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Mališovej a JUDr. Marty Barkovej, v právnej veci **žalobcu: orex travel, s.r.o.**, Dunajská 6, 811 08 Bratislava, IČO: 45 942 536, *zastúpený: ...*, proti **žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Bajkalská 21/A, 827 99 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0412/99/2016 zo dňa 14.11.2016, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania voči žalobcovi **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Administratívne konanie a rozhodnutia správnych orgánov

1. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj dňa 02.07.2015 v sídle spoločnosti žalobcu vykonal kontrolu zameranú na prešetrenie podnetu č. 666/2015 spotrebiteľky p. ..., na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. o ochrane spotrebiteľa) a zákona č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 281/2001 Z.z. alebo zákon o zájazdoch). Výsledok vykonanej kontroly je spísaný v inšpekčnom zázname zo dňa 02.07.2015 v spojení s dodatkom k inšpekčnému záznamu zo dňa 14.07.2015, s ktorým bol oboznámený manažér marketingu

žalobcu p. ..., ktorý uviedol, že písomná informácia o vízových povinnostiach pre krajinu Turecko bude spresnená.

2. Pri výkone kontroly bolo zistené, že dňa 15.05.2015 spotrebiteľka p. ..., ako objednávateľ uzatvorila Zmluvu o obstaraní zájazdu s účastníkom konania ako obstarávateľom, ktorej predmetom bol pobytový zájazd Hotel Seabird 3*+, Alanya Turecko v termíne od 16.05.2015 do 23.05.2015 pre troch účastníkov zájazdu. V pokynoch k odletu poskytnutých spotrebiteľke (č. SK010079) sa v časti Doklady uvádzalo: „*Prosíme, aby ste si skontrolovali platnosť cestovných dokladov. Poškodenie cestovného pasu môže byť dôvodom na neumožnenie leteckej prepravy. V Turecku sa vyžaduje platnosť cestovného dokladu po výstupe z krajiny (min. 3 mesiace, odporúča sa 6) mesiacov*“. V Dôležitých informáciách poskytnutých spotrebiteľke, v časti Cestovné doklady bolo uvedené, že: „*Cestovné doklady - ubytovací poukaz, cestovné poistenie - obdržíte elektronickou poštou (prosíme vytlačiť). Pred odchodom na dovolenku sa presvedčte o platnosti svojho cestovného pasu (obvykle sa vyžaduje skončenie platnosti dokladu min. 3-6 mesiacov po ukončení doby pobytu v cudzine)...*“ V zmysle informácií poskytnutých na webových stránkach Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky pre krajinu Turecko, v časti Oznamy a upozornenia pred cestovaním, v odseku VÍZOVÉ, KONZULÁRNE, TURISTICKÉ A INÉ UŽITOČNÉ INFORMÁCIE bolo uvedené, že: „*pri cestách do Turecka musia mať slovenskí občania vrátane detí platný cestovný doklad - cestovný pas. Cestovným dokladom pri cestách do Turecka je cestovný pas, vstup na občiansky preukaz nie je možný. Odporúčaná platnosť cestovného pasu v zmysle platnej legislatívy (od 11. apríla 2014) musí byť minimálne 5 mesiacov od vstupu na územie Turecka (oslobodenie od vízovej povinnosti predstavuje 90 dní, ďalších 60 dní požiadavka v zmysle novelizovaného zákona). V opačnom prípade im v zmysle platného zákona vstup na územie Tureckej republiky nebude umožnený*“.

3. Podľa žalovaného žalobca týmto konaním ako obstarávateľ zájazdu neposkytol spotrebiteľovi správne informácie o požadovanej minimálnej dĺžke platnosti cestovných dokladov a tým nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, čím došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, za ktoré ako predávajúci zodpovedá žalobca.

4. Následne bolo žalobcovi listom zo dňa 21.04.2016 zaslané oznámenie o začatí správneho konania, ktoré mu bolo doručené dňa 25.04.2016. Súčasne bol poučený podľa ust. § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok), že má možnosť pred vydaním rozhodnutia, vyjadriť sa k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. K oznámeniu o začatí správneho konania sa žalobca nevyjadril.

5. Na základe takto zisteného skutkového stavu Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj rozhodnutím č. P/0179/01/2015 zo dňa 31.05.2016 podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uložila žalobcovi pokutu vo výške 2.000,- eur za to, že porušil ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že žalobca porušil povinnosť predávajúceho zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie - pri výkone kontroly bolo zistené, že dňa 15.05.2015 spotrebiteľka p. ..., ako objednávateľ uzatvorila Zmluvu o obstaraní zájazdu s účastníkom konania ako obstarávateľom, ktorej predmetom bol pobytový zájazd Hotel

Seabird 3*+, Alanya, Turecko v termíne od 16.05.2015 do 23.05.2015 pre troch účastníkov zájazdu. V pokynoch k odletu poskytnutých spotrebiteľke (č. SK010079) sa v časti Doklady uvádzalo: *Prosíme, aby ste si skontrolovali platnosť cestovných dokladov. Poškodenie cestovného pasu môže byť dôvodom na neumožnenie leteckej prepravy. V Turecku sa vyžaduje platnosť cestovného dokladu po výstupe z krajiny (min. 3 mesiace, odporúča sa 6 mesiacov)*, ďalej sa v Dôležitých informáciách poskytnutých spotrebiteľke, v časti Cestovné doklady uvádzalo, že *Cestovné doklady - ubytovací poukaz, cestovné poistenie - obdržíte elektronickou poštou (prosíme vytlačiť). Pred odchodom na dovolenku sa presvedčte o platnosti svojho cestovného pasu (obvykle sa vyžaduje skončenie platnosti dokladu min. 3-6 mesiacov po ukončení doby pobytu v cudzine)...* V zmysle informácií poskytnutých na webových stránkach Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky pre krajinu Turecko, v časti Oznamy a upozornenia pred cestovaním, v odseku VÍZOVÉ, KONZULÁRNE, TURISTICKÉ A INÉ UŽITOČNÉ INFORMÁCIE bolo uvedené, že *pri cestách do Turecka musia mať slovenskí občania vrátane detí platný cestovný doklad - cestovný pas. Cestovným dokladom pri cestách do Turecka je cestovný pas, vstup na občiansky preukaz nie je možný. Odporúčaná platnosť cestovného pasu v zmysle platnej legislatívy (od 11. apríla 2014) musí byť minimálne 5 mesiacov od vstupu na územie Turecka (oslobodenie od vízovej povinnosti predstavuje 90 dní, ďalších 60 dní požiadavka v zmysle novelizovaného zákona). V opačnom prípade im v zmysle platného zákona vstup na územie Tureckej republiky nebude umožnený.* Z uvedeného vyplýva, že účastník konania ako obstarávateľ zájazdu neposkytol spotrebiteľovi správne informácie o požadovanej minimálnej dĺžke platnosti cestovných dokladov a tým nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, čo bolo zistené kontrolou vykonanou dňa 2.7.2015 v sídle spoločnosti orex travel s.r.o. a dňa 14.7.2015 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SK/0412/99/2016 zo dňa 14.11.2016 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0179/01/2015 zo dňa 31.05.2016 potvrdil.

H. Žaloba

7. Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.08.2016 sa domáhal preskúmania zákonnosti a následne aj zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SK/0412/99/2016 zo dňa 14.11.2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvoinštančného orgánu č. P/0179/01/2015 zo dňa 31.05.2016 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 2.000,- eur za porušenie ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa.

8. Uviedol, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávne a nedostatočne zisteného skutkového stavu a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôkazov, ktoré viedlo k nesprávnemu zisteniu, že žalobca v súlade s uzatvorením Zmluvy o obstaraní zájazdu so ..., t.j. s klientom, predmetom ktorej bol pobytový zájazd Hotel Seabird3 +, Alanya, Turecko v termíne od 16.05.2015 do 23.05.2015 porušil ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa.

9. Žalovaný v rozhodnutí tvrdí, že § 4 ods. 1 písm. h) z. č. 250/2007 Z.z. porušil žalobca tým, že nezabezpečil poskytovanie služieb, ktoré umožňuje ich riadne použitie, nakoľko v dokumentoch poskytnutých spotrebiteľovi (a to aj nad rámec informačnej povinnosti) neuviedol správne informácie, v dôsledku čoho nebolo možné riadne použitie služieb poskytovaných žalobcom.

10. Poukázal, že žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uvádza subjektívne hypotetické úvahy a právne závery, napr. že pokiaľ má spotrebiteľ na výber v rozsahu 3-6 mesiacov môže to spôsobiť, že sa nesprávne rozhodne pre minimálnu platnosť napr. 3 mesiace. Žalovaný odignoroval, že žalobca odporúča a prosí klientov, aby sa vopred informovali, nakoľko ide o informáciu, ktorá sa môže meniť, a preto je potrebné sa informovať, a teda nejde o informáciu „expresis verbis“. Ide o upozornenie a prosbu, aby si klient pred zakúpením zájazdu overil potrebnú dĺžku platnosti pasu.

11. Žalovaný tvrdí, že žalobca exaktne uviedol klientovi informáciu, že klient - spotrebiteľ má mať platný pas po vystúpení z Turecka (3) tri mesiace, čo však nevyplýva zo žiadneho skutkového zistenia. Žalovaný odignoroval, že žalobca v dokumentoch nad rámec informačnej povinnosti neuvádza exaktnú informáciu o dĺžke platnosti pasu, ale tak ako uvádza v odvolaní, ide o upozornenie a prosbu.

12. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že je to žalobca, ktorý má zistiť informáciu o potrebe dĺžky platnosti pasu potrebnú po výstupe klienta z Turecka na stránke MZV SR a nie je to povinnosť spotrebiteľa zisťovať platnosť po výstupe z Turecka na stránke MZV SR napriek tomu, že túto informáciu MZV SR uvádza v sekcii informácia pre občanov.

13. Žalobca tiež nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že spotrebiteľ nie je povinný pri kúpe zájazdu zisťovať, či má platný pas tak, ako to vyžaduje cieľová krajina, nakoľko je viazaný informáciami žalobcu, ak ich v dokumentoch exaktne uvádza, pričom bez opory v zistenom skutkovom zistení žalovaný odignoroval skutočnosť, že informácia pre klientov uvedená žalobcom v dokumentoch ohľadom dĺžky platnosti pasu nie je „exaktná“ informácia.

14. Namietal, že žalovaný v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, nevypočul klienta - spotrebiteľa, prečo a či sa informovala u žalobcu ohľadom dĺžky platnosti pasu tak, ako ho v dokumentoch žiada žalobca a nepreukázal, že mu žalobca na základe toto dopytu poskytol exaktnú nepravdivú informáciu, aká dĺžka platnosti pasu má byť. Až potom, ak by táto exaktná informácia nebola pravdivá, by žalovaný mohol dospieť k záveru, že žalobca pochybil a nie uvádzať pochybenie v tom, že žalobca informoval klienta tak, ako uviedol žalovaný i vo výroku prvostupňového rozhodnutia. Podľa žalobcu sa žalovaný kvalifikovane nevysporiadal ani s jeho námietkami uvedenými v odvolaní.

15. Žalobca s poukazom na uvedené žalobné dôvody navrhol, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím. Alternatívne navrhol, aby súd udelenú sankciu znížil. Zníženie pokuty odôvodnil skutočnosťou, že pokuta vo výške 2.000,- eur je pre neho likvidačná, vzhľadom na jeho hospodárske výsledky a klient, spotrebiteľ, si podľa odporúčenia žalobcu, vopred nepreveril skutočnosť ohľadom dĺžky platnosti pasu.

III. Vyjadrenie žalovaného

16. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 25.09.2018 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko v predmetnom prípade postupoval v zmysle a v medziach zákona. V prvostupňovom rozhodnutí a aj v druhostupňovom správnom rozhodnutí venoval dostatočnú pozornosť jednotlivým námietkam žalobcu a uviedol dôvody, prečo sa s argumentmi žalobcu nestotožnil a v plnom rozsahu sa ich aj pridržiava. Opakovanou argumentáciou sa žalobca len snaží zbaviť zodpovednosti za porušenie zákonnej povinnosti.

17. Žalovaný zotrváva na svojom tvrdení, že nesprávne uvedenie informácií zo strany žalobcu vyplýva z informácií poskytnutých spotrebiteľovi v pokynoch k odletu č. SKO10079 v časti Doklady, kde sa uvádzalo: „...*Prosíme, aby ste si skontrolovali platnosť cestovných dokladov. Poškodenie cestovného pasu môže byť dôvodom na neumožnenie leteckej prepravy. V Turecku sa vyžaduje platnosť cestovného dokladu po výstupe z krajiny (min. 3 mesiace, odporúča sa 6 mesiacov).*“. Ďalej v Dôležitých informáciách poskytnutých spotrebiteľovi, v časti Cestovné doklady sa uvádzalo, že: „*Pred odchodom na dovolenku sa presvedčte o platnosti svojho cestovného pasu (obvykle sa vyžaduje skončenie platnosti dokladu min. 3-6 mesiacov po ukončení doby pobytu v cudzine).*“. Žalobca sa svojej zodpovednosti za nesprávne poskytnuté informácie, obzvlášť tak podstatného charakteru, ako je vyžadovaná dĺžka platnosti cestovného pasu, nezbaví konštatovaním, že predmetná povinnosť mu nevyplýva z platných právnych predpisov.

18. K námietkam žalobcu, že ide o upozornenie a prosbu, aby si klient pred zakúpením zájazdu overil potrebu a dĺžku platnosti pasu, žalovaný uviedol, že ich považuje za subjektívne a právne irelevantné, nakoľko informácia o minimálnej dĺžke platnosti cestovného pasu poskytnutá spotrebiteľovi zo strany žalobcu, je exaktnou informáciou.

19. Žalovaný má za to, že výklad žalobcu, resp. postup žalobcu je absolútne v rozpore s ochranou spotrebiteľa, ktorý v danom zmluvnom vzťahu predstavuje slabšiu zmluvnú stranu. Ďalej žalovaný v žiadnom prípade neakceptuje tvrdenie žalobcu, že použitím slova „obvykle“ upozorňuje klienta, že to nie je pravidlo, a že si má predmetné informácie preveriť, ako skutočnosť zbavujúcu ho zodpovednosti za zistený nedostatok. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na skutočnosť, že od spotrebiteľa, ktorý na rozdiel od žalobcu, nedisponuje odbornými znalosťami v oblasti poskytovania služieb v rozsahu poskytovaných žalobcom (prevádzkovanie cestovnej kancelárie), nemožno očakávať, že spotrebiteľ vopred predpokladá, že žalobcom poskytnuté informácie nie sú poskytované v rozsahu potrebnom na riadne realizovanie služby, nakoľko sú uvedené nesprávne a predmetné (žalobcom poskytnuté informácie) si má, v záujme využitia služieb ponúkaných žalobcom, vopred overovať. Žalobca vo svojich dokumentoch jasne uviedol, že spotrebiteľovi postačuje interval platnosti pasu min. 3 mesiace, pričom sa odporúča 6 mesiacov. Odporúčajúci charakter uvedenia informácie v danom prípade podľa žalovaného neznamena, že spotrebiteľ je danou dĺžkou platnosti cestovného pasu viazaný. Práve tým, že spotrebiteľ má „na výber“ môže spôsobiť, že sa rozhodne aj pre minimálnu platnosť pasu uvedenú žalobcom, t.j. 3 mesiace. V dôsledku aj takéhoto možného vzniku situácie, nie je absolútne správne, keď sa žalobca domnieva, že odporúčaním platnosti pasu na 6 mesiacov, zabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie. Tvrdenie žalobcu spočívajúce v tom, že žalovaný bez opory v zákone uvádza, že spotrebiteľ nie je povinný pri kúpe zájazdu zisťovať, či má platný pas tak,

ako to vyžaduje cieľová krajina, nakoľko je viazaný informáciami žalobcu, ak ich v dokumentoch exaktne uvádza, považuje žalovaný za výlučne účelové a tendenčné.

20. K námietke žalobcu, že žalovaný v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, nevypočul klienta - spotrebiteľa, či sa tento informoval u žalobcu ohľadom dĺžky platnosti pasu, tak ako ho o uvedené žiada žalobca v dokumentoch a nepreukázal, že mu žalobca na základe tohto dopytu poskytol exaktnú informáciu, aká dĺžka platnosti pasu má byť, žalovaný uviedol, že správne konanie je spravidla ovládané zásadou písomnosti a neverejnosti, a preto vo všeobecnosti, na rozdiel od súdneho konania, sa ústne konanie nevyžaduje. Ústne pojednávanie správny orgán nariaďuje len v prípadoch, ak to vzhľadom na povahu prejednávaneho prípadu považuje za potrebné za účelom zistenia a objasnenia skutkového stavu veci, ktorý bol podľa žalovaného správneho orgánu jednoznačne preukázaný, keď si žalobca nesplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť. Cieľom ústneho pojednávania je predovšetkým zistiť skutočný stav veci, odstrániť rozpory medzi účastníkmi a poskytnúť im možnosť, aby na ňom vyjadrili svoje návrhy, uplatnili podnety a pripomienky ku skutku, o ktorom sa koná. K uvedenému žalovaný uvádza, že nenariadením ústneho pojednávania však žiadnym spôsobom nedošlo k ujme na právach priznaných žalobcovi, nakoľko tento mal možnosť vyjadriť svoje návrhy, podnety a pripomienky písomne, čo žalobca aj využil.

21. Na základe vyššie uvedených skutočností má žalovaný správny orgán za to, že žalobca vo svojich dokumentoch poskytnutých spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy o obstaraní zájazdu poskytol nesprávnu informáciu, ktorá bola v rozpore s informáciou uvedenou na stránke Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky pre krajinu Turecko vo vyššie cit. časti, keď žalobca explicitne uviedol minimálnu platnosť cestovného pasu po výstupe z krajiny - 3 mesiace, s odporúčaním (dobrovoľné) 6 mesiacov, pričom na stránke ministerstva bolo uvedené minimálne 5 mesiacov, čo predstavuje zjavný rozpor.

22. Žalobca namieta, aj neprímeranosť pokuty zodpovedajúcemu zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona, že pokuta je pre neho likvidačná. K uvedenému žalovaný uvádza, že ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa me ukladá povinnosť, v prípade zistenia porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa, pristúpiť k uloženiu sankcie v zákonom stanovenom rozsahu. Pri stanovení výšky pokuty vymedzenej zákonom do 66 400,- eur, bolo prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Pokuta, ktorú žalovaný uložil žalobcovi, nemohla byť neprímerane mierna vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a k jeho následkom, čo znamená, že pokuta ako finančný postih musí obsahovať aj zložku represívnu. Represívna funkcia takto uloženej pokuty smeruje k ochrane práv a záujmov spotrebiteľa chránených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný pokutu dostatočne odôvodnil v súlade s atribútmi stanovenými v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Čo sa týka typu a výšky sankcie udelenej v minulosti za uvedené porušenie, je potrebné uviesť, že predmetný prípad je špecifický a tieto špecifiká boli zohľadnené aj pri určení výšky pokuty a vzhľadom na všetky okolnosti majúce vplyv na určenie výšky pokuty, bola pokuta zo strany žalovaného uložená v primeranej výške. Žalobca bol sankcionovaný za nezabezpečenie poskytovania služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, pri zohľadnení následku, ktorým je sťažené riadne využitie služieb zo strany spotrebiteľa, resp. jeho rodinných príslušníkov. Žalovaný v rámci svojho voľného uváženia uložil žalobcovi pokutu, ktorá je vzhľadom k charakteru zistených nedostatkov, ako aj s prihliadnutím na vzniknuté či hroziace následky spôsobené

spotrebiteľovi, uložená odôvodnene, v adekvátnej výške v súlade s princípom, keď sa od uloženej pokuty očakáva nielen represívny, ale aj preventívny účinok. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, žalovaný správny orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému nedostatku, ba priam až za priaznivú, pričom ju nie je možné v žiadnom prípade považovať za likvidačnú. Navyše, žalobca nepredložil žiadny dokument, ktorý by svedčil o jeho zlej finančnej situácii, a teda ani nedal žalovanému možnosť zobrať dané okolnosti do úvahy. Uložená sankcia bola žalobcovi uložená v dolnej hranici zákonnej sadzby, plní preventívnu i represívnu funkciu a nemožno od jej uloženia upustiť, nakoľko v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je orgán dozoru povinný uložiť pokutu.

IV. Právne posúdenie

23. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanoveným týmto zákonom.

24. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

26. Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

27. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400,- eur, za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000,- eur.

28. Podľa § 8 ods. 1 písm. i) zákona o zájazdoch, cestovná kancelária je povinná pred uzatvorením zmluvy o zájazde v katalógu, prípadne inou písomnou formou (ďalej len „katalóg“) presne, jasne, pravdivo, zrozumiteľne, úplne a riadne informovať o všetkých skutočnostiach, ktoré sú jej známe a ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie záujemcu o kúpu zájazdu, najmä však o všeobecných údajoch týkajúcich sa pasových a vízových požiadaviek pre občanov Slovenskej republiky a o zdravotných formalitách, ktoré sú nevyhnutné na cestu a pobyt, ako aj o zvyčajných cenách a lehotách na ich vybavenie.

29. Podľa § 8 ods. 3 zákona o zájazdoch, katalóg alebo iná písomná forma ponuky alebo dopĺňajúcej informácie o zájazde sa považuje za súčasť zmluvy o zájazde, ak si

zmluvné strany písomne nedohodli iné podmienky.

30. Podľa § 12 ods. 2 zákona o zájazdoch, kontrolu a dozor nad dodržiavaním tohto zákona vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia.

31. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súvislosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotno-právnymi ako aj procesno-právnymi predpismi.

32. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak (§119 veta prvá SSP). Správny súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám vykonať dokazovanie, ak: a) považuje to za nevyhnutné na rozhodnutie vo veci, b) rozhoduje v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b), e), f), i), j) alebo c) rozhoduje podľa § 192 (§ 120 SSP).

33. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy SR).

34. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu žalobných dôvodov a na pojednávaní konanom dňa 02.05.2019 dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

35. Úlohou súdu v danej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. SK/0412/99/2016 zo dňa 14.11.2016, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave, pre Bratislavský kraj č. P/0179/01/2015 zo dňa 31.05.2015 potvrdené, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 2000,- eur podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Sankcia bola žalobcovi uložená z dôvodu porušenia ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, t.j. porušenia povinnosti predávajúcim zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie.

36. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal súd nesporne preukázané, že spotrebiteľka p. ... ako objednávateľka, uzatvorila so žalobcom ako obstarávateľom, dňa 15.05.2015 Zmluvu o obstaraní zájazdu, predmetom ktorej bol pobytový zájazd Hotel Seabird 3*+, Alanya, Turecko v termíne od 16.05.2015 do 23.05.2015 pre troch účastníkov zájazdu.

37. V pokynoch k odletu č. SK010079 poskytnutých spotrebiteľke žalobcom je v úvode uvedené, že: „ ... Dovoľte, aby sme vám poskytli potrebné informácie k odletu ...“. V časti Doklady je uvedené, že: „*Prosíme, aby ste si skontrolovali platnosť cestovných dokladov. Poškodenie cestovného pasu môže byť dôvodom na neumožnenie leteckej prepravy. V Turecku sa vyžaduje platnosť cestovného dokladu po výstupe z krajiny (min. 3 mesiace,*

odporúča sa 6 mesiacov)

38. V Dôležitých informáciách poskytnutých spotrebiteľke žalobcom, je v časti Cestovné doklady uvedené, že: „...*Pred odchodom na dovolenku sa presvedčte o platnosti svojho cestovného pasu (obvykle sa vyžaduje skončenie platnosti dokladu min. 3-6 mesiacov po ukončení doby pobytu v cudzine)*... “

39. Na webovej stránke Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky pre krajinu Turecko, v časti Oznamy a upozornenia pred cestovaním, v odseku Vízové, konzulárne, turistické a iné užitočné informácie, podmienky vstupu: Platnosť cestovného dokladu, bolo uvedené, že: „*pri cestách do Turecka musia mať slovenskí občania vrátane detí platný cestovný doklad - cestovný pas. ... Odporúčaná platnosť cestovného pasu v zmysle platnej legislatívy (od 11. apríla 2014) musí byť minimálne 5 mesiacov od vstupu na územie Turecka ... V opačnom prípade im v zmysle platného zákona vstup na územie Tureckej republiky nebude umožnený* “.

40. Vzhľadom na námietky žalobcu bolo preto úlohou súdu posúdiť, či žalobca tým, že v Pokynoch k odletu a v Dôležitých informáciách, poskytol spotrebiteľke informáciu týkajúcu sa potrebnej doby platnosti cestovného dokladu na jej vycestovanie na dovolenku tak, ako je uvedené vyššie, porušil ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda touto poskytnutou informáciou nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, za čo mu žalovaný uložil preskúmaným rozhodnutím pokutu vo výške 2.000,- eur. Úlohou súdu bolo taktiež posúdiť, či pokuta vo výške 2.000,- eur je neprimeraná vzhľadom k okolnostiam prípadu a skutočnosti, že spotrebiteľka si tak, ako jej to odporúčal žalobca, vopred nepreverila skutočnosť ohľadom dĺžky platnosti pasu.

41. Právnym základom pre vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia je zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky, alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky (§ 1 ods. 1 a 2 zákona o ochrane spotrebiteľa) a v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. h) ukladá predávajúcemu povinnosť zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

42. Zo žalobcom poskytnutých informácií spotrebiteľke jeden deň pred jej plánovaným odletom na dovolenku, keďže zmluvu o obstaraní zájazdu uzavrela dňa 15.5.2015 a dátum odletu na dovolenku bol 16.5.2015, teda vyplýva, že žalobca informoval spotrebiteľku o potrebnej dobe platnosti cestovného pasu po výstupe z Turecka, t.j. min. 3 mesiace, odporúča sa 6 mesiacov.

43. Informácia o platnosti cestovných dokladov predstavuje jednu z kľúčových informácií, ktoré môžu ovplyvniť spotrebiteľove rozhodnutie o využití služieb ponúkaných žalobcom, nakoľko v prípade nesplnenia všetkých ich náležitostí je realizácia služieb vylúčená. Je dôvodné sa preto domnievať, že táto informácia podstatným spôsobom ovplyvnila spotrebiteľku pri výbere jej dovolenky a následne aj pri uzatvorení zmluvy o obstaraní zájazdu. Je nesporné, že táto informácia poskytnutá spotrebiteľke žalobcom bola v rozpore s údajom zverejneným na webovej stránke Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky týkajúcim sa potrebnej doby platnosti cestovného pasu od vstupu spotrebiteľky do Turecka, podľa ktorého sa vyžadovala platnosť cestovného pasu od vstupu do Turecka minimálne 5 mesiacov a nie 3 mesiace po výstupe z Turecka, tak

ako nesprávne uvádzal žalobca. Uvedená nesprávna informácia napokon i znemožnila spotrebiteľke vycestovať na dovolenku, v dôsledku čoho nemala možnosť ňou zakúpenú službu u žalobcu riadne použiť, a z ktorého dôvodu i podala podnet žalovanému, na základe ktorého žalovaný vykonal u žalobcu kontrolu.

44. Tvrdenie žalobcu, že spotrebiteľka si mala preveriť informáciu o dĺžke platnosti pasu, a že ním poskytnuté informácie boli iba upozornením a prosbou, nakoľko táto informácia sa môže meniť, nemôže podľa názoru súdu spochybniť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného. Ak žalobca nejakú informáciu o potrebnej dobe platnosti cestovného pasu pre vycestovanie do Turecka spotrebiteľke poskytol, mala byť táto informácia správna a nie nesprávna a zavádzajúca, čo nakoniec môže vyznieť i tak, že žalobca mal záujem takýmto spôsobom uzatvoriť zmluvu o obstaraní zájazdu i so spotrebiteľmi, ktorí by požadovanú dĺžku platnosti cestovného pasu na vycestovanie do Turecka nespĺňali. V prípade neuvedenia informácie o dĺžke platnosti pasu zo strany žalobcu vôbec, je možné predpokladať, že spotrebiteľ by si zistil podmienky platnosti cestovného pasu, nakoľko o tejto skutočnosti by nebol žiadnym spôsobom informovaný. V danom prípade, nakoľko však spotrebiteľka bola informovaný o minimálnej platnosti cestovného pasu po návrate z krajiny (minimálne 3 mesiace), táto nepovažovala za potrebné preveriť žalobcom podanú informáciu, spoliehajúc sa na odbornosť a korektnosť žalobcu.

45. Žalobca vo svojich dokumentoch jasne uviedol nesprávnu informáciu, že spotrebiteľke postačuje interval platnosti pasu min. 3 mesiace, pričom sa odporúča 6 mesiacov po výstupe z Turecka. Tým, že spotrebiteľke dal možnosť výberu (min. 3 mesiace, odporúča sa 6 mesiacov) dal jej možnosť voľby, že sa rozhodne aj pre minimálnu platnosť pasu uvedenú žalobcom, t. j. 3 mesiace, a tým by podľa jeho usmernenia spĺňala podmienku vstupu do Turecka. V dôsledku aj takéhoto možného vzniku situácie, nie je absolútne správne, keď sa žalobca domnieva, že odporúčaním platnosti pasu na 6 mesiacov, zabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie.

46. Tiež je potrebné uviesť, že žalobca bol povinný pred uzavretím zmluvy o zájazde v zmysle ust. § 8 ods. 1 písm. i) zákona o zájazdoch písomne, presne, jasne, pravdivo, zrozumiteľne, úplne a riadne informovať o všeobecných údajoch týkajúcich sa pasových požiadaviek pre občanov Slovenskej republiky, ktoré sú nevyhnutné na cestu a pobyt. Táto písomná informácia podľa § 8 ods. 3 zákona o zájazdoch sa považuje za súčasť zmluvy o zájazde. Súd preto nemohol prisvedčiť ani ďalšej námietke žalobcu, že informácia o dĺžke platnosti pasu nie je exaktná otázka, nakoľko povinnosť žalobcu pravdivo informovať o všetkých údajoch týkajúcich sa cestovného pasu potrebných na vycestovanie vyplýva i z ust. § 8 ods. 1 písm. i) zákona o zájazdoch.

47. Žalobca je povinný v rámci svojej podnikateľskej činnosti postupovať vo vzťahu k spotrebiteľom v súlade s odbornou starostlivosťou, konkrétne pre daný prípad tak, aby poskytoval služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie a neprenášať bremeno splnenia uvedenej povinnosti na spotrebiteľov v podobe overenia si informácie na internetovej stránke Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, keď už žalobca vo svojich dokumentoch informáciu o minimálnej dĺžke platnosti cestovného pasu spotrebiteľke poskytol.

48. Vo vzťahu k nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov sa súd stotožnil so žalobcom a s jeho žalobnou námietkou len do tej miery, že zákon o

ochrane spotrebiteľa v dotknutých častiach je formulovaný natoľko široko a všeobecne, že výklad jeho jednotlivých ustanovení a interpretácia v ňom ustanovených práv a povinností účastníkov relevantných právnych vzťahov je úlohou orgánov aplikačnej praxe.

49. Podľa názoru súdu odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, ako i prvoinštančného orgánu poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Súd však hodnotí preskúmateľnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy len v miere jeho minimálnej argumentačnej kvality a interpretačnej schopnosti, na základe akých logických úsudkov a zvážení všetkých dôkazov orgánu verejnej správy vykonal meritóme rozhodnutie. Skutočnosti, ku ktorým orgán verejnej správy dospel na základe voľnej úvahy, treba v rozhodnutí dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia a ako sa vyhodnotili vykonané dôkazy. Pre súd je rozhodujúce, či rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej úvahy nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

50. V danom prípade odôvodnenie rozhodnutia žalovaného poskytuje rozumný výklad ustanovenia, ktorého porušenia sa mal žalobca svojim konaním dopustiť. Taktiež z rozhodnutia je zrejmé, čo považoval orgán verejnej správy za právne relevantné podklady pre svoje rozhodnutie a ako ich posúdil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, na základe čoho a akej správnej úvahy žalovaný dospel k svojmu právnomu záveru, keď konštatoval, že predmetom správneho konania nie je nesplnenie informačných povinností žalobcom, ale že žalobca svojim konaním, opísaným vo výroku prvostupňového rozhodnutia, ako obstarávateľ zájazdu neposkytol spotrebiteľke správne informácie o požadovanej minimálnej dĺžke platnosti cestovných dokladov a tým nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, čím došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, za ktoré ako predávajúci zodpovedá žalobca a čo bolo v konaní spoľahlivo preukázané vykonaným dokazovaním. I podľa názoru súdu žalovaný dostatočne a riadne zistil skutkový stav veci, čo vyplýva i z administratívneho spisu, a preto nebolo dôvodné ďalej vykonať dokazovanie výsluchom spotrebiteľky aj vzhľadom na zákonné povinnosti žalobcu, prečo a či sa informovala u žalobcu ohľadom dĺžky platnosti pasu tak, ako to žalobca v dokumentoch žiadal.

51. Žalobca v žalobe ďalej namietal, že žalovaný sa s jeho odvolacími námietkami voči prvostupňovému rozhodnutiu nevysporiadal kvalifikovane. Súd však musí konštatovať, že odvolacie námietky žalobcu sú opísané v napadnutom rozhodnutí a podľa názoru súdu žalovaný sa s nimi zaoberal a riadne ich aj vyhodnotil.

52. Správny súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu zastáva názor, že skutkom kladeným žalobcovi za vinu napadnutými rozhodnutiami orgánov verejnej správy oboch stupňov, sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z právnej normy ustanovenej v § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že porušil povinnosť predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

53. K námietke žalobcu uvedenej v odvolaní týkajúcej sa výšky uloženej sankcie správny súd konštatuje, že v administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň, je podstatné, či účastník správneho konania, ktorý sa mal svojim postupom dopustiť porušenia zákona, správny delikt spáchal a podmienky, za ktorých k spáchaniu deliktu došlo, ako aj následky ním vzniknuté môžu mať vplyv na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie správneho deliktu. Zodpovednosť u

právnických osôb za správny delikt sa zakladá na zásade objektívnej zodpovednosti, ktorá vyplýva aj z ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Po posúdení podmienok a následkov konania žalobcu, súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď na základe skutkových zistení, ktorými mal preukázané konanie žalobcu porušujúce právne povinnosti ukladané mu zákonom, pristúpil k uloženiu sankcie. Pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. Podľa názoru súdu, pokiaľ zákonodarca v právnej norme § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa ustanovuje, že za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 66 400,- eur a žalovaný uložil žalobcovi pokutu vo výške 2 000,- eur, rozhodol žalovaný v rozsahu rozpätia zákonom predpokladanej výšky sankcie.

54. Zároveň súd v súvislosti s preventívnou a represívnou úlohou sankcie poukazuje na rozsudok Mestského súdu v Prahe z 16. novembra 2004 sp. zn. IOCa 250/2003 v zmysle ktorého: „*Preventivní úloha postihá nespočívá jen v účinku vůči žalobci. Postih musí mít silu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal.* ”

55. Vzhľadom na uvedené dospel správny súd k záveru, že preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím bolo vydané v súlade so zákonom a námietky žalobcu uvádzané v žalobe neodôvodňujú jeho zrušenie.

56. Súd zastáva názor, že žalovaný dospel k vecne správne právnemu záveru, ktorému predchádzalo riadne a spoľahlivo vykonané dokazovanie postačujúce pre rozhodnutie v merite veci a žalovaný rozhodnutie náležité a presvedčivo odôvodnil, pričom sa vysporiadal i so všetkými podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu. Preto súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

57. O nároku na náhradu trov rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a žalovanému napriek úspechu v konaní nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne trovy konania v konaní ani nevznikli.

58. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 S.s.p.).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 S.s.p.) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S.s.p. sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné

body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 S.s.p. zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave dňa 2. mája 2019

JUDr. Renáta Janáková
predsedníčka senátu

JUDr. Zuzana Mališová
členka senátu

JUDr. Marta Bárková
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...

